

РЕШЕНИЕ

№ 828

гр. София, 07.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 12 състав, в публично заседание на 29.01.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наталия Ангелова

при участието на секретаря Евгения Стоичкова, като разгледа дело номер **336** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство е по реда на чл. 145 и следващите от АПК, във връзка с чл.84, ал.3 вр.чл.75, ал.1 от Закона за убежището и бежанците /ЗУБ/. Делото е образувано по жалба на А. С., лице от мъжки пол, с ЛНЧ [ЕГН], [дата на раждане], гражданин на А., против Решение №22450/21.12.2023г. на председателя на Държавна агенция за бежанците, с което е постановен отказ да предостави статут на бежанец и хуманитарен статут.

Решението се оспорва като незаконосъобразно по подробно изложени правни съображения, относими към отказа да се предостави хуманитарен статут. С жалбата се иска от съда да отмени обжалваното решение със законните последици.

В съдебно заседание жалбата се поддържа лично от А. С. чрез преводач, пред съда представи копие на паспорт и лична карта, от които чрез преводача се установиха лични данни за жалбоподателя - [дата на раждане] в провинция Б., , паспортът бил издаден на 29.04.2020г. от Генерално консулство на А. в [населено място], Германия. В личната карта преводачът посочи като разлика, че фигурирало името на дядото - М. Бег с адрес провинция Б., [община], другите данни съвпадали с паспорта. На оспорването на юрк. К., че спрямо данните по регистрационния лист и данните от документите за самоличност, се касаело за огромна разлика в рожденната дата, жалбоподателят заяви, че бил неграмотен, в А. много малко хора си знаели датите на раждане, по време на регистрация много хора казвали някакви дати.

Ответникът - председателя на Държавната агенция за бежанците, чрез юрк. К. оспори изцяло жалбата, а в ход по същество претендира изцяло и неоснователността ѝ. Иска

от съда да прецени и разликата в датите на раждане по регистрационния лист и по документите за самоличност, на отговора на жалбоподателя, че много хора в А. не знаели датите си на раждане заяви, че е чувала такива възвращения, но в случая в годините на раждане имало голяма разлика. В ход по същество рк. К. поддържа като правилна преценката на административния орган, че в случая се касае за икономически мигрант, бежанската история е различна от основания, относими към предоставяне на хуманитарен статут, защото лицето е било в Германия и в други държави и неговото желание не е да получи закрила от България.

По делото са приети доказателствата по административната преписка и две справки за ситуацията в А. - към дата 21.12.2023г. с и към датат 22.11.2023г., втората за актуално положение и на лицата от малцинствения хазарски етнос.

Съдът като обсъди доказателствата по делото, взе предвид доводите и възвращенията на страните, от фактическа и правна страна приема за установено следното:

По допустимостта на жалбата:

Решението е връчено на 03.01.2024г., а жалбата до съда е с дата 10.01.2024г., те. в срок. Изрично в решението е указан срокът за оспорване пред съда - 14-дневен от връчването на решението, предвиден по чл.149, ал.1 АПК вр. чл.84, ал.2 ЗУБ.

По фактите съдът приема следното:

С процесното решение е разгледана подадената от А. С. с ЛНЧ 70028/29079, първа по ред молба за закрила с вх. № 777 от 12.04.2023г., като самоличността му е установена по реда на чл.30, ал.1, т.3 ЗУБ – с декларация на лицето. П. регистрацията му лицето е заявило че е родено на дата 30.11.2004г. в А., [населено място], и постоянният му адрес е в този град. по вероизповедание бил сунит, етническа принадлежност хазара.

Пред съда представи копия на национални лични документи - паспорт и лична от които чрез преводача се установиха лични данни за жалбоподателя - [дата на раждане] в провинция Б., паспортът бил издаден на 29.04.2020г. от Генерално консулство на А. в [населено място], Германия. В личната карта преводачът посочи като разлика от паспорта, че фигурирало името на дядото - М. Бег с адрес провинция Б., [община], другите данни съвпадали с паспорта.

Видно от административната преписка, на 12.04.2023г. по молбата за закрила на А. С. са извършени следните процесуални действия от администрацията на ДАБ:

- Съставени са регистрационен лист и Евродак дактилоскопна карта,
-връчени са му указания относно реда за подаването на молба за международна закрила, за процедурата, която ще се следва, за правата и задълженията на чужденците, подали молба за закрила в Република България с приложен списък на организациите, предоставящи социална и правна помощ на чужденци. Отбелязано е, че се връчват на езика дари, подписани са от чужденеца и преводач.

Видно от съставения регистрационен лист, жалбоподателят е посочил, че владее езика дари.

- Също е изискана декларация за личните му данни по реда на чл.30 ЗУБ и съгласие за обработването на личните му данни, придружена с информация, преведена на езика

дари.

- На дата 12.04.2023г. е връчена покана за лично интервю, което да се проведе на дата 19.04.2023г., но не е проведено, съгласно констативен протокол, тъй като чужденецът не се е явил.

От страна на администрацията на ДАБ с писмо с рег. № УП 11753/20.04.202г. до директора на Специализирана дирекция "М" - ДАНС, на основание чл. 58, ал.9 ЗУБ е изпратено уведомление, за подадената молба за закрила от А. С., [дата на раждане] в А.. На 10.05.2023г. е постъпило становище на ДАНС - не възразява да бъде предоставена закрила на лицето, в случай, че отговаря на условията на ЗУБ.

Съгласно докладна записка от 20.04.2023г., А. С. е в списъка на чужденци, потърсили закрила и напуснали самоволно общежитието на отдел ПМЗ, кв. Военна рампа, [улица].

На основание мотивирано предложение от 22.05.2023г. от интервюиращ орган, с Решение № 9720/12.06.2023г., производството по предоставяне на международна закрила на А. С., уе прекратено, на основание чл.77, ал.1 вр чл.15, ал.1, т.1 ЗУБ.

На основание разпореждане от 20.11.2023г. на Регионална идрекция Гранична полция - Аерогари, слд осъществени действия по Регламента Д., А. С. е приет обратно от Германия, и същият е задължен на дата 21.11.2023г. да се яви в ДАБ. Следва да се отбележи, че в документа от германските власти е отбелязана рождена дата 01.01.2000г. и място на раждане - К..

По молба от 21.11.2023г. на лицето, производството е възобновено и на дата 13.12.22023г. с А. С. е проведено лично интервю в присъствието на преводач З., осъществила превода и пред съда.

По административната преписка са приобщени и органът се е позовал на Справка с рег. №1359/08.09.2023г. . на Дирекция "международна дейност" при ДАБ относно А.. - общото положение в страната и за ограничаване на правата.

В мотивите на оспореното по делото решение са обсъдени изявленията на чужденеца за бежанската му история, заявени на интервюто и обстановката в А.. В мотивите на оспореното решение органът е приел, че изложените в бежанската история на А. С. са относими към 8, ал. 1 от ЗУБ.

Изтъкнато е, че молбата е подадена едва след като е заловен от органите на полицията, от фактическите обстоятелства и изявленията на чужденеца по време на интервюто органът е достигнал до извод, че действителният мотив не е нуждата от предоставяне на международна закрила, представена бежанска история била протоиворечива и нелогична, поради което се приема и за недостоверна и измислена единствено с цел получаване на закрила. Взето е предвид и поведението на чуждия граждани по време на производството - напуска нелегално България и заминава за германия , където подава молба за закрила , имал намерение да премине нелегално през България за друга държава, където да се установи, а ако действително търси закрила , би се възползвало от нея още в първата държава на пристигането си. Формиран е извод, че използва молбата за закрила за да осуети изпълнението на наложените му принудителни административни мерки от органите на МВР и да узакони престоя си в страната.

Също според органа в конкретния случай можело да се направи обоснован извод, че лицето е мигрант, а не лице, нуждаещо се от международна закрила. Органът се е позовал на пар. 62, Глава II от Наръчника по процедури и критерии за определяне на

статут на бежанец, издаден от Службата на Върховния комисар на Организацията на обединените нации за бежанците.

В оспореното решение също е формиран извод, че не са налице основания и за предоставяне на хуманитарен статут, въз основа на подробни мотиви за всяка от хипотезите по чл. 9, ал.1 ЗУБ и въз основа на данните за ситуацията в А., както и с оглед данните за личното положение на жалбоподателя - конкретно не е заявил срещу него да е имало наказателно преследване за престъпление, за което националният закон предвижда смъртно наказание или екзекуция, нямало и твърдения, че е напуснал държавата си по произход поради наличие на реална опасност от изтезание, нечовешко или унижително отнасяне, или наказание.

Също е прието за неустановено, че чужденецът е бил принуден да отпътува от страната си поради реална опасност от тежки заплахи срещу живота или личността му в случай на въоръжен конфликт, и спрямо него не е налице заплаха поради наличие на ситуация на безогледно насилие в държавата му по произход.

Предвид етническият му произход - хазара, органът е изложил данни от справка от 08.09.2023г., че като такъв той не би бил подложен на по-неблагоприятно отношение от страна на сегашната власт, тъй като правителството включвало представители на различни малцинствени етноси, сред които и на етноса хазара. Органът се е позовал и на пар.70 от Глава II - "самият факт, че на принадлежност към определена расова група обикновено не е достатъчно съществено основание да се иска статут на бежанец,. Могат обаче да съществуват ситуации, при които поради конкретни обстоятелства, засягащи групата , самата принадлежност към нея е достатъчно основание за опасения от преследване."От представената бежанска история, според административния орган, такива обстоятелства ен можело да бъдат установени, кандидатът не сочел други релевантни причини, обосноваващи опасенията му за преследване.

За обстановката в А. в обобщение органът е приел, че от цитираната справка на дирекцията при ДАБ не може да се направи обоснован извод, че А. се намира в състояние на въоръжен вътрешен или международен конфликт, въпреки оценяването на положението в някои части на страната като несигурно и напрегнато, не следва насилието там да се определя като безогледно, видно било, че властите полагали необходимите усилия за да се гарантира сигурността на гражданите, можело да се направи извод, че положението в страната се нормализирало въпреки тежката икономическа криза и спорадични терористични актове.

По тези съображения е прието, че не са налице и предпоставките по чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ за предоставянето на хуманитарен статут на чужденеца и в обобщение, за него не съществувал риск от тежките посегателства по чл.9, ал.1 ЗУБ.

Също органът е формирал извод, че не са налице и основания по чл.8, ал.9 и чл.9 ал.6 ЗУБ за уважаване на молбата за закрила, тъй като не е направено твърдение на член на семейството на чужденеца да е предоставена международна закрила в България, също не били налице и условия за предоставянето на хуманитарен статут по други хуманитарни причини - по чл. 9, ал.8 ЗУБ, тъй като заявил, че желае да се установи в Република България, но без да посочва причини от хуманитарен характер.

Правна преценка на съда:

Съдът приема, че оспореното по делото решение е постановено от компетентен орган –председателят на ДАБ, предвид правомощията на този орган по чл.75, ал.1 ЗУБ.

Оспореното по делото решение е издадено в писмена форма и с изискващото се съдържание от формална страна. Не е налице и основание за обявяването му за нищожно, предвид, че формално са обсъдени наведените основания.

Спазени са изцяло и процесуалните правила, в това число е проведено интервю за изясняване в значителна степен на относими обстоятелства, жалбоподателят е имал в пълната възможността да изложи своите съображения и да посочи всички относими обстоятелства и доказателства в подкрепа на твърденията си за нежеланието си да се завърне в А..

Оспореното решение е и материално законосъобразно. Административният орган е съобразил и изследвал в пълната предвидимите рискове и заплахи за живота и сигурността на жалбоподателя при евентуалното му завръщане в страната му по произход, както по отношение на преследване от официалните власти на основание данни за общата ситуация в страната, така и съобразно конкретните наведени от него данни - според същите не е бил заплашван, не е не е членувал в политическа партия или организация, не е имал проблеми заради етноса си или религията си - сунит.

Жалбата срещу решението следва да се разгледа само на основанията, относими към предоставянето на хуманитарен статут съобразно изложеното в жалбата и искането до съда.

Правилно в мотивите на оспореното по делото решение е прието, че на проведеното интервю по повод молбата за закрила жалбоподателят не е изложил обстоятелства, относими и към предоставянето на хуманитарен статут.

Що се касае до ситуацията в А., и евентуални заплахи за живота и сигурността на жалбоподателя от талибаните, то видно от данните по справка за ситуацията в А., следва да се отбележи на първо място, и както приема и Съдът по правата на човека, че общото положение на насилието в А. само по себе си не съставлява основание, което да дерогира по принцип завръщане в тази държава на всяко лице - в този смисъл Решение от 11 юли 2017 г. ЕР и АР срещу Н.), по жалби № 43538/11 и 63104/11, § 80, и цитираните препратки. След така приетото от Съда в решението, ситуацията в А. е значително подобрена, в това число и актуалната такава към датата на устните състезания по делото.

Предвид на тези съображения, то изводите в оспореното решение, според които ситуацията в А. сама по себе си не съставлява основание за предоставянето на международна закрила на основание чл.9, ал.1, т.3 ЗУБ - конкретно хуманитарен статут, като правилни и обосновани, се споделят от съда.

Жалбоподателят не попада в социална група, предмет на целенасочени атаки или заплахи актуални към момента на приключване и на устните състезания по делото, съобразно представените справки за ситуацията в А., в това число и хазарският етнос. Няма данни въз основа на които да се счита, че ако се завърне в държавата си по произход, той би бил изправен пред реален риск от тежки посегателства, релевантни за предоставяне на хуманитарен статут. Следва да се посочи, че и данните за евентуални нарушения на правата, в това число и съгласно справка на лист 79 от делото за хазарския етнос, са относими към бивши държавни служители или към лица от шиитското изповедание - групи от обществото, към които жалбоподателят не принадлежи, доколкото е заявил, че е сунит, който принадлежи към хазарския

етнос и не е имал никакви проблеми в страната си по произход нито с държавната власт, нито с каквото и да е друго формирование, не е бил държавен служител.

Доколкото не се навеждат нови твърдения пред съда с жалбата, различни от бежанската история, представена на интервюто, то съдът следва да приеме, че жалбоподателят е мигрант по смисъла на пар. 62 от Наръчника на ВКБООН за процедурите и критериите за определяне на статут на бежанец, както също е прието в оспореното решение. В подкрепа на този извод е и обстоятелството, че в кратък период след подаване на молбата за закрила чужденецът е напуснал РПЦ – ДАБ, където е бил настанен при свободен режим и нелегално е заминал за Германия, от където е върнат обратно. Дата на издаване на паспорта му – 29.04.2020г. – [населено място], Германия, също съставлява аргумент за противоречивост на бежанската му история, доколкото не е заявил през тази година да е бил в Германия и причините за това на личното интервю. Правилно е кредитирана като недостоверна – напускането на страната му 4 години преди датата на интервюто (13.12.2023г.), като заминал нелегално за П., след това отишъл в И., и оттам в Турция, където прекарал 3 години и 4 месеца, напуснал Турция защото турските власти започнали да депортират афганистанците обратно в родината им. Видно от документите за връщането му в Германия, е заявил съвсем различна рождена дата, т.е. две различни дати от документите му за самоличност. Правилен е изводът, че молбата за международна закрила цели да суети изпълнението на решението за връщане от дата 09.04.2023г. по ЗЧРБ, представено по административната преписка на л. 68 от делото, като едва след като били приложени мерки от Дирекция – Миграция –МВР спрямо него, подал молбата за международна закрила.

С оглед на всичко изложено, жалбата по делото, подадена на основание, че оспореното по делото решение е постановено в нарушение на чл.9 ЗУБ, следва да бъде отхвърлена като неоснователна, на основание чл. 172, ал.2 АПК, Административен съд София-град, Първо отделение, 12 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалба на А. С., лице от мъжки пол, с ЛНЧ [ЕГН], [дата на раждане] , гражданин на А., против Решение №22450/21.12.2023г. на председателя на Държавна агенция за бежанците, с което е постановен отказ да предостави хуманитарен статут.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховен административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му.

Съдия: